

DIRİLİŞ POSTASI

Yeni Medya Yazarı'ndan t... gollü g... biye

Makale Yazısı - 10 Oca 2017 - 16:25

Öldüren değil, alkışlayanlardan korkmak

Şahan Çoker

Arşiv Yazarı

[Makaleyi Dinle](#)
[Mesaj Gönder](#)

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde bir amfi...

Muhtemelen DHKP-C sempatzanı bir kız kürsüyü işgal ediyor. Salondakileri "Gerici" diye itham ettiği birileriyle mücadeleye çağırıyor. 15 Temmuz **FETÖ** bildirisinde olduğu gibi araya laikliğe, özgürlüğe atıf yapan birkaç tuzak kelime de yerleştiriyor. Buraya kadar bilmediğimiz bir şey yok. Örgütlerin hangi metotlarla beyin yıkadığını ve bu çocukları nasıl kullandığını biliyoruz. "**Reina**" saldırısından sonra peş peşe benzer şeyler yapıldı. Hatta sosyal olduğu iddia edilen medyanın her tarafı benzer tuzaklarla doldurulmuştu.

Sokaktaki herkes simitçiden işçisine, öğretmenden profesöre kadar şunun bilincinde; Türkiye bir **hibrit** savaş olan vekalet savaşının merkezindedir. Batı-Haçlı koalisyonu tarafından kiralanan terör örgütlerince vurulmaktadır. Hedeflere ve eylemlere baktığımızda amaçlarının kaos ve iç savaş çıkarmak olduğunu görüyoruz. En kötüsünden bazıları bu durumdan iktidarı suçlasa da provokasyona gelmiyorlar. Oyunu bozan bu milletin sağduyusudur. Millet olma bilincidir. Son zamanlarda bu işe içerden soyunan azınlığın çok çıkan sesleri de toplumda karşılığını bulmuyor. Hedefin ayırt etmeden hepimiz olduğunun farkındayız. **Şehitlerimizi görüyoruz. Kürt şehitlerimizi, Alevi şehitlerimizi ve onlara dua eden milyonlarca Türk, Sünni görüyoruz...** Kim ne derse desin, gerçek fotoğraf budur.

Tam buradan yazının girişine tekrar dönelim. O provokatör kürsüde konuşmasını bitirince salondan alkış sesleri geliyor. Tıp fakültesi öğrencileri bu her tarafı leş gibi provokasyon kokan konuşmayı alkışlıyor. Sanki fanus içinde dışarda olup biteni görüyor ama duymuyorlar. Sanki başka bir gezegendenler. Herkesin idrak ettiğini onlar etmemişler.

Kamerayı bu öğrencilere zımlamayı düşünüyorum. Basit bir analiz yapalım. Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi'ni kazandıklarına göre bunlar lisedeki çalışan, başarılı çocuklar. Başarı derken eğitimden bahsetmiyorum. Soruları çözen çocuklar. Hatta soruları en hızlı çözen çocuklar. Yani her şeylerinden feragat edip gece gündüz test çözen çocuklar. Hatta bu süreçte hayata topluma yabancılaşmış çocuklar. Yorum yapmayan, sadece seçenek sunulursa birini işaretlemeyi bilen çocuklar. Bu alkış, o provokatörün ilk yaldızlı cümlelerinden etkilenip, sorunun devamını okumadan işaretlemek gibi bir şey mi diye düşünmeden edemiyorum.

Burada hiçbir şeyi gereğinden fazla masumlaştırmak istemiyorum. Sadece her şey bu kadar açık, aleniyken her şeye nasıl bu kadar sağır ve kör olunur? Anlamaya çalışıyorum. Bu toplumun, bu milletin bir ferdi olarak genetik kodlarım söz konusu vatansa, inancımın her şeyi göze alabilme üzerine

kuruludur. Toprağın eğer uğruna ölen varsa vatan olabileceği bilinciyle büyüdük. Onun için ne saldıracak düşman orduları, ne **FETÖ**, ne **PKK**, ne **DAEŞ** konusunda tereddüdümüz ve korkumuz vardır.

Kasıtlı olan düşmana karşı hattı ve sathı koruma konusunda geçmiş tecrübemiz ortadadır. Bundan dolayıdır ki, küresel efendiler, kandırılmış, beyni devşirilmiş çocuklarımızı bizim karşımıza çıkarma gayretine düşmüşlerdir. 1970'lerden beri stratejileri hep bu yönde olmuştur. O zaman geleceğimiz için milletin bağışıklık sistemini güçlendirmemiz lazım. Şüphesiz ki bunun yeri eğitim öğretimdir. Bu sadece okullarla, öğretmenlerle, eğitim sistemiyle çözülecek bir sorun değildir. Başta anne babalar olmak üzere yeniden düşünmemiz gerekecektir. Çocuk yetiştirirken tercih ve beklentilerimizi yeniden gözden geçirmeliyiz. O zaman belki bazı derslerin matematikten daha önemli olduğuna karar verirsiniz. Sadece bütün soruları bilen, iyi okullara girmiş, mezun olunca statü ve para kazanan çocuklar mı, yoksa anne babasına, ülkesine, değerlerine sahip çıkan, tuzaklara düşmeyecek, ecdadının iyi hasletleriyle donanmış iyi insanlar mı yetiştirmek istediğimize dair samimi sorularımız, samimi eylemlerimiz olmalıdır. Bu iki soru birbirinin karşıtı değildir. Ama önceliğimiz geleceğin eğitim politikalarını belirleyecektir.

Hiç düşündünüz mü?... Anne babalar içindeki bu yarıştıma hırsı ve beklenti eğitim üzerinde büyük baskı oluşturmaktadır. En tepedeki eğitim politikalarını belirleyici de, sınıftaki öğretmen de bundan etkilenmektedir. Sözüün özü; çocuklarımız çalışsınlar, en iyi okulları kazansınlar ama bu çalışma ve akla idrak de eklensin. Mesela teröre bilmeden destek olmasınlar. Mesela bilmeden kendi katillerini alkışlamasınlar.

YAZARIN DİĞER YAZILARI

Düşmanımın düşmanı dostumdur, mantığı sadece bir sapkınlıktır

Yüzleşme ve çözülme üzerine "Sesli" bir yazı

Alçak irtifada, yüksek sesli sloganlar

İhbar

28 Şubat 2015'te...

Yazarın Tüm Makaleleri

Yazar [Şahan Çoker](#)
10 Ocak 2017

#

Yorum yaz

Anket

A Milli Takım Katar'a gidebilir mi?

Ankete Katıl

Türkiye bu savaşta taraf mı?

| Murat Özer

Şaibeli güvenoyu

| İsmail Yaşa

Mi 'yârü'l- 'ilm

| Gökhan Oruç Önalın

"Kaç Müslüman bir Ukraynalı eder?"

| Tuğrul Selmanoğlu

Kaybolup gitti nice değerlerimiz!

| Muzaffer Dereli

Kamudan ihraç edilen emekli olabilir mi?

| Av. Osman Talha Yıldız

Ukrayna üzerinden yeni bir "11 Eylül" denemesi!

| Doç. Dr. İsmail Şahin

“İnsanlık ölüyor” diyorlar, yaşıyor muydu ki ölsün!

| Fatih Duman

İbrahim Ethem Hazretleri'nin ontolojik gelişimi

| Prof. Dr. Ahmet Akın

Bu bizim savaşımız değil

| Öznur Küçük Sirene

Bir cephe olarak Avrupa...

| İsmail Öz

Yanlışlıkla

| Zeki Bulduk

Ukrayna'dan çıkarılacak dersler

| Ramazan Yaşar

Allah-u Ekber!

| Recep Yazgan

Yüksek bir sanat eseri olarak Miraciye

| Nihat Nasır

Kuruluř Hakkında

Künye Bilgileri

Yayın İlkeleri

Haber İhbar

Reklam Ver

İletişim

© 2022 Diriliř Postası Tüm Hakları Saklıdır

[Veri Politikası](#) [Kullanım Şartları](#)

+90 (212) 550 90 05

daktilo

